

Brædstrup, den 9. december 2009

Til Socialudvalget, Folketinget og øvrige interesserede

Vedr.: Indførelse af madordning i de danske børnehaver

Introduktion:

Mit navn er Tue Chr. Sørensen. Jeg er forælder til 2 drenge, hvor af den ene bliver ramt af folketingets beslutning om at indføre tvungen madordning i de danske børnehaver. Derudover er jeg Souschef i Bryrup Børnehave – beliggende i Silkeborg Kommune - hvor vi også bliver ramt af førnævnte madordning. Jeg er derfor i en position, hvor jeg kan se indførelsen af madordningerne både som forælder og som fagperson. Mht. det faglige vil jeg gerne pointere, at det følgende udelukkende er et udtryk for min personlige holdning og oplevelse af madordningerne, og derfor ikke kan tilbageføres til min arbejdsplads.

Intentionen bag madordningen:

Da diskussionen vedr. madordningen i sin tid tog sin begyndelse, kunne jeg både som forælder og som pædagog sagtens se en masse gode ting i indførelsen af en sådan. Ikke at jeg, i de 4 børnehaver hvor jeg har arbejdet, har oplevet problemer med kvaliteten i de forældresmurte madpakker - men alligevel så er det jo en god intention, at man gerne vil sikre børnene et sundt måltid i børnehaven. Og jo der er da ganske givet også områder i Danmark, hvor en tvungen madordning er den optimale løsning for at sikre en vis kvalitet i børnenes frokostmåltid – selvfølgelig afhængig af madordningens udformning og kvalitet.

Realiteterne i madordningen:

Efterhånden som arbejdet med og udformningen af madordningen er skredet frem, har det imidlertid vist sig, at ordningen langt fra kan leve op til de gode intentioner. Mediernes reportager om de slatne madpakker i Århus Kommune, indførelsen af de såkaldte Hamborg-madpakker i Horsens Kommune og udsigt til børnehavekøkkener, der skal lave mad til børnene for ca. 6 kr i råvarer pr. dag ud af en forældrebetaling på mellem 18 og 27 kr pr. dag afhængigt af pasningsmodul, vidner desværre alt sammen om, at realiteten har knock-outet alle intentionerne.

Medierne og ikke mindst børnehaverne bugner af bekymrede forældre, som går en usikker fremtid i møde, hvor de ikke har en kinamands chance for at følge med i deres børns indtag af føde. Her mener jeg ikke bare mængdemæssigt, men bestemt også kvalitetsmæssigt – og det er svært for mig at se, hvordan de madpakker, der leveres i Århus Kommune eller dem der skal smøres i Hamborg og fragtes rundt i landet eller for den sags skyld, den mad, der max må koste 6 kr. pr. i børnehaven, kan erstatte de madpakker, jeg ser i min hverdag, og den madpakke min egen dreng medbringer i børnehaven dagligt.

Derudover er der også det økonomiske aspekt. Jeg tror, at mange forældre langt henad vejen ville være villige til at betale den varslede prisstigning, hvis kvaliteten i den serverede mad i det mindste var den samme som den, der er i de nuværende madpakker. Men det er lidt forunderligt, at den samme regering, der på Indenrigs- og socialministeriets hjemmeside under punktet ”Resultater på familieområdet” skriver følgende:

”Nedsættelse af forældrebetalingen for en plads i dagtilbud og for privat pasning:
Regeringen har nedsat forældrebetalingen, så forældre i dag højst skal betale 25 pct. af udgifterne for deres barns ophold i et dagtilbud. Der er hermed sikret børnefamilierne mere økonomisk råderum (...).”

nu indrager den selvsamme økonomiske frihed - og det endda med en madordning som et overvældende flertal ikke ønsker. Og det er altså ikke småpenge, vi snakker om i en i forvejen presset økonomisk tid.

Det pædagogiske side af sagen er også en varm kartoffel. Jeg vil gå lidt let henover den del, da det ikke skal opfattes fagpolitisk protestskrivelse. Sagen er, at ordningen også rent pædagogisk spiller fallit. For det første fordi indførelsen af ordningen alt andet lige kommer til at stjæle en frygtelig masse pædagogtimer – og ja det gælder også i de institutioner, som har deres egen køkkendame. De timer skal hentes et andet steds – og det er kun et sted at hente dem... hos børnene – for hver time der bruges på madordningen, går børnene glip af værdifulde aktiviteter og voksentid. Nogen vil måske sige, at maden vel kan gøres til en pædagogisk aktivitet – men der er ikke meget pædagogik i en madpakke, der er smurt i Hamborg eller i et industrikøkken i Århus, når man nu engang går i børnehave i Brædstrup, Bryrup eller Brønderslev. Desuden så er der i mange børnehaver maddage, bålmad, julefrokoster, bollebagning mv., så den del skulle gerne være dækket ind i de nuværende pædagogiske aktiviteter i forvejen.

Derudover er der den del af sagen, der hedder ”Det Pædagogiske Måltid” – med det menes der, at der er noget pædagogisk i, at alle børnene og alle de voksne sidder omkring bordet og spiser den samme mad. Men også den tanke har spillet fallit på den lange vej fra intentionens velmente illusion til realiteternes barske indtog. For rundt om i kommunerne sidder der lige nu en masse pædagoger, der skal beslutte, om de ønsker at deltage i madordningen. Pædagogerne skal således selv betale for at være med i madordningen, og fravælger man dette, så vil det være ensbetydende med, at pædagogerne måske nok prøvesmager maden, men at de efterfølgende dykker ned i deres medbragte madpakke, mens børnene så sidder tilbage og skal spise den mad, som deres fortrolige og tætte voksne har fravalgt... Det billede lader vi lige stå lidt...

Jeg er selv en af de pædagoger, som pt. skal vælge, om jeg vil deltage eller ej. Det er ikke et let valg for jeg vil gerne være en god rollemodel og bakke op om de ting, der sker i min institution. Men det bliver nok et nej tak alligvel. Og det på trods af at vi i Bryrup Børnehave haft mulighed for at vælge det bedste af alle de onder, madordningen bringer – vi har således ansat en køkkendame til at lave mad til os – men det retter ikke op på, at madordningen stadig ikke er en forbedring af det nuværende – hverken pædagogisk, økonomisk eller kvalitetsmæssigt. Jeg ville skulle betale 350 kr for at deltage fuldt ud i ordningen, og siger jeg ja, så er jeg bundet til ordningen 1 år frem i tiden.

350 kr lyder måske ikke af meget – men i en familie hvor både mor og far er pædagog, og derudover har 2 børnehavebørn, så kan det i sidste ende betyde en månedlig udgift på 1900 kr. pr måned – her regnes med en takststigning på 600 kr pr. barn og en madordning til 350 kr. pr. voksen. Og helt ærligt... jeg tror, de fleste kan smørre nogle helt fantastiske madpakker – der både er ernæringsrigtige, sunde, velsmagende og populære hos børnene – uden det koster 1900 kr. For god ordens skyld skal det nævnes, at det i mit personlige tilfælde ”kun” vil dreje sig om en max udgift på 1100 kroner om måneden pr. 1. januar 2010, da kun det ene af mine børn p.t. går i børnehave – og det på 35 timers modul, hvor stigningen er lavere end stigningen på fuldtidsmodulet.

Lad maden være vores egen:

Jeg synes som førnævnt, at intentionen bag madordningen er god - men realiteterne har vist, at virkeligheden ikke kan leve op til disse intentioner. Men derudover mener jeg helt ærligt ikke, at det er en generel nødvendighed med en tvungen madordning i de danske børnehaver. Der er ganske sikkert områder og/eller enkelte institutioner, hvor der er brug for et tiltag på dette område, men så var det måske smartest at lave tiltagene der. Hvis det er de områder og institutioner, man fra Folketingets side forsøger at hjælpe ved at tvinge en madordning ned i halsen på alle forældre, børn og pædagoger landet over, så kan det kun betegnes som at skyde myg med atommissiler... Og det er der jo ingen grund til, når man jo kan nøjes med lidt myggespray.

Jeg ved godt, at der de sidste mange år er brugt utroligt mange penge og ressourcer både centralt og decentralt på udarbejdelsen og indførslen af madordningen. Jeg ved også, at der er meget prestige på spil hos både politikere og andre med en holdning til og en interesse i madordningen – men jeg håber, at også disse personer kan se, at det er bedre, at de bider i det sure æble, end at vores børn, vores fremtid, vores vigtigste ressource, vores guldklumper skal bide i sure madpakker – hvad end de så er smurt i Århus, Hamborg eller i børnehaven.

Med andre ord så er min bøn til de mennesker, der sidder med magten til at ændre på tingenes tilstand:

Brug i stedet den velmente intention i de institutioner, hvor madpakkernes kvalitet rent faktisk er et problem. Og de steder hvor de nuværende madpakker er gode, nærende og mættende – ja der skal I afskaffe madordningen NU og i stedet bare lade maden være vores egen.

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Tue Chr. Sørensen

Ahornvej 5

8740 Brædstrup

tues@ofir.dk

2098 9527